

Laserdisken stævner kulturministeren

OPHAVSRET: Brian Mikkelsen skal for en dommer forklare, hvorfor han vil skade små importører

Af **Lars Borberg**

lars.borberg@nordjyske.dk

AALBORG: Kulturminister Brian Mikkelsen må nu i retten for at forklare, hvorfor han har ændret sin fortolkning af ophavsretsloven markant siden han fik den vedtaget i 2002. Det er indehaveren af filmforretningen Laserdisken i Aalborg, Hans Kristian Pedersen, der har stævnet Brian Mikkelsen for at få ændret et forløb, der truer med at skade hans forretning stærkt.

- Ophavsretsloven blev i 2002 foreslået som et middel til under særlige omstændigheder at beskytte sig mod parallelimport af f. eks. dvd'er og cd'er til Danmark. Det var ikke meningen, at loven skulle forringe danskernes adgang til at købe film fra hele verden. Men kulturministeren har foretaget en kovending i fortolkningen af loven og afviser nu direkte den oprindelige udlægning, siger Hans Kristian Pedersen til NORDJYSKE.

- For mig og min forretning betyder det, at en central del af det, vi lever af, pludselig er blevet erklæret ulovligt af kulturministeren. Laserdisken er bl.a. kendt for sin specialimport af film, man ellers ikke kan få i Danmark. Hvis det skal være ulovligt, vil det både gå ud over mig og min forretning og over det danske publikum. Og det vil desuden ramme de kunstnere, loven oprindeligt blev vedtaget for at beskytte og

Hans Kristian Pedersen, indehaver af Laserdisken, fortsætter sin stædige kamp for specialimport af film.

ARKIVFOTO: JENS MORTEN

CITATER 2002

● Videobranchens fortolkning ved forslaget i 2002

"Begrebet "parallelimport" forudsætter endelig, at der findes en enerettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan og vil gribe ind over for importen. Er der i importlandet (Danmark) ikke en sådan rettighedshaver, vil der ikke være noget grundlag for at forbyde importen."

● Kulturministeriets reaktion

"Jeg hæfter mig endvidere ved, at Johan Schlüter (videobranchens advokat og rådgiver, red.) anfører, at lovforslaget ikke vil være til hinder for specialimport af smalle udgivelser på film- og musikområdet, idet der ikke vil være anledning til at forbyde en sådan import, hvis ikke der findes en dansk enerettighedshaver."

CITATER 2007

● Per Clausen (Enhedslisten) 2007:

"Kan ministeren bekræfte, at ophavsretslovens § 19, stk. 1 må forstås sådan, at begrebet parallelimport forudsætter, at der findes en enerettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan og vil gribe ind over for importen, og at der ikke er noget grundlag for at forbyde import, hvis en sådan rettighedshaver ikke findes."

● Kulturministeriets reaktion

"Ophavsretslovens § 19, stk. 1 indeholder et forbud mod såvel parallelimport som specialimport af eksemplarer af værker fra lande uden for EU og EØS. Forbuddet betyder, at det kun er lovligt at videresælge film, bøger, musik-cd'er m.v. købt i et land uden for EU/EØS, såfremt der er indhentet tilladelse hertil hos rettighedshaveren."

hjælpe. De forhindres nu i at sælge deres værker til danskerne, siger Hans Kristian Pedersen.

I 2002 ændrede det danske Folketing ophavsretslovens paragraf 19, stk. 1 efter krav fra EU, som kræver, at nationale rettighedshavere til et givent kunstværk skal have en særlig ret til at forbyde parallelimport af eksemplarer udgivet uden for EU.

Formålet var at gøre det muligt for en producent at sælge f. eks. bøger til særligt lave priser i fattige u-lande uden at risikere, at de billige eksemplarer kunne reimporteres og sælges til underpris på EU-markedet, der derved ville kunne blive undermineret.

- Det lykkedes kulturministeren at få Folketingets ja til loven og særreglen

netop ved at betone, at det ikke var hensigten at bruge loven til at hindre import af film og musik, der ikke ellers ville være til at købe i Danmark. Men nu, fem år efter, er billedet er helt andet, siger Hans Kristian Pedersen.

- Nu fortolker kulturministeren pludselig loven sådan, at både parallelimport og specialimport skal være forbudt, medmindre der foreligger en særlig, udtrykkelig tilladelse i hvert enkelt tilfælde. Det er i direkte modstrid med de oprindelige fortolkninger af loven, siger Hans Kristian Pedersen.

Han dokumenterer kulturministerens holdningsskift med en række citater fra forløbet. De kan læses i faktaboksene her på siden.

Museum skulle ikke drives frivilligt

SIK-SAK: Fra stor opbakning til lav interesse for støtte til Søfarts- og Marinemuseum

Af **Martin Frandsen**

martin.frandsen@nordjyske.dk

AALBORG: Det var med stor kommunal opbakning, da forarbejdet til og åbningen af Aalborg Søfarts- og Marinemuseum fandt sted i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne.

Det understreger Per Jacobsen, der i mange år har været frivillig i ledelsen af museet, og i dag er han næstformand i bestyrelsen.

Han afviser derfor borgmester Henning G. Jensens udtalelser i NORDJYSKE søndag 15. april og onsdag 18. april om, at det var meningen fra starten,

at museet alene skulle drives på frivillig basis.

- Museet blev etableret som et kommunalt beskæftigelsesprojekt. I starten hjalp kommunen med arbejdsledelse og sekretariats-hjælp, og det har fra starten været forudsat, at kommunen i videst muligt omfang skulle hjælpe museet med arbejdskraft i blandt andet jobtræning eller flexjob, oplyser Per Jacobsen.

Han undrer sig over

"I slutningen af 1980'erne var kommunen en ivrig og meget aktiv medspiller ved museets fødsel."

Per Jacobsen, frivillig museumsleder

kommunens holdningsskift til museet.

- I slutningen af 1980'erne var kommunen en ivrig og meget aktiv medspiller ved museets fødsel. Kommunen meddelte i 1987 til Søværnets Museums-kommission, at Aalborg havde en både rimelig

og realistisk mulighed for at indrette et museum med en udfaset undervandsbåd som Springeren. Da kommunen senere hørte, at der

også var interesse for ubåden i Frederikshavn, opfordrede man endog kommissionen til at give Aalborg fortrin, oplyser han.

Per Jacobsen understreger, at der ikke er tale om et hvilket som helst museum.

På højde med de fine

- Det er faktisk på højde med nogle af de bedste maritime museer som Greenwich, Amsterdam, Malta og Paris. De kan ikke udelukkende drives med frivillig arbejdskraft eller uden offentlige tilskud, siger han.

Nyt møde om fremtiden

Af **Martin Frandsen**

martin.frandsen@nordjyske.dk

AALBORG: Efter fredagen møde er hverken Calum Ejendomsaktieselskab eller Aalborg Søfarts- og Marinemuseum stødt på grund eller andre problemer, som betyder, at de har opgivet tanken om at hjælpe hinanden.

Virksomheden er interesseret i at overtage museets 15.000 kvadratmeter store grund på Vestre Fjordvej og tilbyder derfor at hjælpe museet med at finde nye egnede lokaler og med at flytte.

Og museet har brug for, at der sker noget på den økonomiske side, fordi Aalborg Kommune siger nej til at forhøje det nuværende

driftstilskud på 250.000 kroner med 690.000 kroner.

- Vi har besluttet, at vi vil holde et nyt møde, hvor vi inviterer borgmester Henning G. Jensen til at deltage, oplyser Niels Boel formand for museets bestyrelse.

- Vi skal finde ud af, om der er andre egnede lokaliteter til os i kommunen, og om kommunen vil gå med til en sådan løsning, siger han.

Niels Boel anslår, at nye lokaler og en flytning kan løbe op i en udgift på 10-12 mio. kr.

- Vi skal for eksempel skære vores ubåd Springeren op i tre dele, hvis vi skal fragte den, siger han.